

Op **donderdag 26 april** was het zover onze reis naar Sri Lanka. Niet gedacht dat dit nog zou kunnen na de ziekenhuisopnames van het afgelopen jaar. De vluchten waren zwaar. Beide vliegtuigen zaten bomvol. daardoor hadden we weinig bewegingsruimte en dat is funest en duurt de reis extra lang. Maar eenmaal geland op Sri Lanka ben je dat ook al snel weer vergeten. Het warme klimaat en de warmte van de mensen kwamen ons meteen tegemoet, wat voelde dat goed en vertrouwd. Bij aankomst in het hotel werden we direct uitgenodigd voor het lichtritueel en werden we door iedereen hartelijk begroet. Wat voelden we ons weer welkom.

Na een paar dagen acclimatiseren en tot rust komen in ons hotel zijn we op **dinsdag 1 mei** vertrokken naar het noorden. Fr. Seger en zijn chauffeur Praba haalden ons 's morgens met een busje van OMI op van het hotel. Fr. Seger is nu coördinator van de projecten en zal ons de hele week samen met zijn chauffeur begeleiden bij het bezoeken van de verschillende projecten. We kwamen door de oude hoofdstad Anuradhapura, Het is een heilige stad voor Boeddhisten

omdat hier een loot van de boom staat waaronder [Boeddha](#) zijn Verlichting vond, ook hebben we daar de grote stoepa met olifanten muur bezocht.

Na een lange reis kwamen we tegen de avond aan in Vavuniya. We hebben een nacht gelogeerd in het OMI-huis aldaar. We hebben daar verschillende Fathers waaronder Fr. Ramesh, die vorig jaar onze projecten nog coördineerde, ontmoet en gesproken. Vorig jaar hebben we hier ook gelogeerd. Het voelde heel vertrouwd.

De volgende dag, **woensdag 2 mei**, zijn we doorgereisd naar Killinochchi, naar het OMI-gasten verblijf "Annai Illam", waar we de meeste dagen logeerden en Sieni en Cor ook altijd verbleven, een prachtige plek. Op het terrein is een pré-schoon, deze hebben we ook bezocht, de kinderen vonden het erg leuk.

s Middags hebben we een bezoek gebracht aan het Youth Empowerment Center (YEC), een opleidingsschool voor jongeren. Vorig jaar hebben we dit centrum mogen openen. We werden hartelijk ontvangen door Fr. Philip en zijn studenten, zoals altijd begon de ceremonie met het traditionele lichtritueel. Eén van de studenten heette ons van harte welkom. Hierna werden er liederen gezongen door Fr. Philip en de studenten en er werd gedanst. Een aantal studenten

speelden op de muziekinstrumenten, die gekocht zijn van het ingezamelde geld door de studenten van Landstede, mbo school uit Raalte. Geweldig om te zien en te horen. Het plezier straalde er vanaf en wat een talent.

Het centrum is nu al te klein. Er hebben zich veel studenten aangemeld. Ze werken nu met drie verschillende groepen in één ruimte. Ze willen heel graag nog 3 klaslokalen erbij waarin ze ook willen starten met een specifiek meidenproject nl. bruidsverzorging, alles wat met een bruiloft te maken heeft, van opmaak, bruidsboeket, taarten etc. De bruiloft is het meest belangrijkste voor een meisje in haar leven. Er is voldoende ruimte om dit te realiseren, nu nog de financiën rond zien te krijgen voor dit nieuwe project. Wie heeft een idee?

We hebben 4 Apple laptops mee gekregen van Micha Schraven www.edutwin.nl waarvan wij er twee mochten overhandigen aan Fr. Philip voor het YEC, ze waren er allen heel blij mee.

Donderdag 3 mei hebben we het wees/opvanghuis “Anna’s Home” in Mankulam bezocht. De Good Shepherd Sisters en de meisjes stonden ons al op te wachten. Na een kop thee mochten wij de woonkamer openen. Na het doorknippen van het lint en het openen van de deur renden de meiden naar binnen, want ook zij zagen het voor het eerst. Ze waren dolenthousiast en gingen direct aan het spelen met de verschillende spelletjes. De kamer is prachtig opgeknapt en leuk ingericht, in twee delen, een deel voor de jongere meisjes en een deel voor de oudere meiden. Super om te zien. De tv moest nog wel opgehangen worden.

Buiten hebben we de douches bekeken die zijn nog niet af, maar er wordt hard gewerkt om dit binnenkort klaar te krijgen. Er is een veilige muur rondom geplaatst, de waterput is vernieuwd en er is een watertoren gebouwd. Het installatiewerk moet nog gebeuren en de deuren, wasbakken e.d. moeten geplaatst worden.

We hebben gezien dat het ingezamelde geld, door de leerlingen van onder andere De Horizon uit Raalte, door Mirjam zelf met haar wandelingen, de Johan Windprijs, de Oude kassa en de opbrengst van de supermarkten hier goed besteed wordt.

In de keuken, die we vorig jaar geopend hebben, zijn ze het ventilatiesysteem aan het verbeteren, want deze werkte niet goed.

Van een ouder van een leerling van De Horizon hadden we sportshirts meegekregen. Deze hebben we uitgedeeld aan de meisjes. Ze gingen meteen volleyballen in deze shirts. Het volleybalteam heeft de naam “Horizon” gekregen.

Het was goed om hier weer te zijn en om te zien wat er allemaal gebeurd is in een jaar. Een prachtige buitenruimte met

speeltoestellen, volleybalveld met net, een woonkamer waar de meisjes heerlijk kunnen ontspannen. Ze zijn al een heel eind op weg met een goede en degelijke douche- en toiletgelegenheid en er is een wasmachine aangeschaft.

Vrijdag 4 mei zijn we naar Jaffna geweest en hebben we een gesprek gehad met Fr. Edwin, Provincial en Fr. Viktor, de financiële man van OMI. We hebben de verschillende projecten doorgesproken, vooral wat betreft financiën en een aantal afspraken gemaakt over de lopende en komende projecten en wat de regels zijn in Nederland.

Daarna hebben we in de stad een muziekinstallatie gekocht als cadeau van HAVONOS voor de opening van de leerwerkboerderij.

Aan het eind van de middag zijn we naar Iyakachchi gereden. Daar hebben we het nieuwe gebouw van de leerwerkboerderij geopend.

Toen we aankwamen werden we opgewacht door een muziekkorps van hele jonge kinderen gekleed in prachtige rode kostuumpjes en grote groep mensen (o.a. weduwen, kinderen, OMI-Fathers en andere genodigden) en We kregen bloemenkransen omgehangen en in optocht liepen we naar het gebouw. Na het lichtritueel, een aantal speeches met

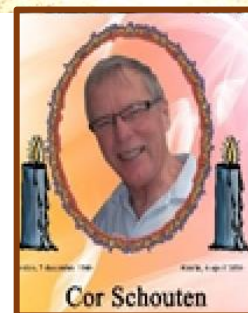
tussendoor muziek en dans hebben Sieni en Mirjam het gebouw geopend en een foto onthuld van de schenker van de grond. Fr. Edwin heeft het gebouw gezegend en hierna konden we het centrum gaan bekijken. Respect voor de kinderen die bij de opening aanwezig waren, die hebben erg lang stil moeten zitten en luisteren. De kinderen kregen van OMI een schoolrugzak met een pen van Havonos erin. Jammer genoeg was het al donker en hebben we de stallen en dieren niet goed kunnen bekijken. Mirjam is met Fr. Avelin hier nog wel even naar toegelopen. Indrukwekkend wat er allemaal gerealiseerd is en hoe het productie- en verkoopproces op gang komt. Hier is in een jaar heel wat werk verzet.

Zaterdag 5 mei naar Kokilai. We werden heel hartelijk ontvangen door Fr. Jeeva in zijn verblijf. Na een kop thee met een lekkernij zijn we naar het gemeenschapshuis “Amathy Kalam” gegaan, de kinderen stonden ons geduldig op te wachten. Ook hier mochten we een opening verrichten, dit keer klaslokalen, ze noemen het “Cor’s Block”.

Daar hebben we Cor herdacht. We hebben kaarsen aangestoken bij de foto van Cor en bij hem stil gestaan. Dit was een heel bijzonder en emotioneel moment.

De kinderen hadden een heel programma voorbereid. Een van de kinderen praatte alles aan elkaar. Er werden speeches gehouden door Fr. Seger en Fr. Jeeva en er werd voor ons gezongen, muziek gemaakt en gedanst. Erg knap gedaan.

Hierna zijn we voor de lunch terug gegaan naar het huis van Fr. Jeeva. Om de traditie in eer te houden, een ritje achter op de motor bij Fr. Jeeva, Sieni de heenweg en Mirjam weer terug, prachtig.

Na het eten hebben we gesproken met Fr. Seger en Fr. Jeeva over de situatie. Er moet assistentie komen om alles weer goed op de rit te zetten.

Onze laatste avond in Killinochchi.

Wat was het heerlijk om 's avonds met elkaar buiten te zitten onder een schitterende sterrenhemel om samen wat te drinken en te praten met elkaar.

Zondag 6 mei. Afscheid genomen van Annai Illam. Wat een fijn verblijf hebben we hier gehad. Fr. Philip en zijn hulp Tambi en Fr. Sutharsan hebben iedere dag het eten voor ons verzorgd. Het was heerlijk en telkens werd er rekening gehouden met onze eetgewoontes en smaak.

Toen volgde er een lange reis naar Mullikulam. Vooral het laatste stuk was afzien. Dit ging over een hobbelige zandweg vol met kuilen. Ineens stond daar langs de kant van de weg een nieuwe pick-up met een priester en kinderen. Dit was Fr. Harance, die ons stond op te wachten met een aantal kinderen, die hij net had opgehaald met de pick. Wat een verrassing. We kregen bloemen omgehangen en werden door iedereen omhelst. Mirjam is met de kinderen in de pick-up meegereden en aantal stapten bij Sieni in de bus.

Dit is de nieuwe vrachtwagen en is door Havnos en Wilde Ganzen gefinancierd. Deze wordt gebruikt om producten naar de markt te brengen en daar te verkopen.

Ook worden de kinderen die ver weg wonen voor school opgehaald en terug gebracht en om mensen naar de dokter of ziekenhuis te brengen.

Wat een belevenis en wat een plezier.

Aangekomen bij het "Sieco gemeenschapshuis", werden we verwelkomd met het lichtritueel en de stip op ons voorhoofd. Na ons geïnstalleerd te hebben in onze logeerkamer en even gerust te hebben, hadden we een ontmoeting met het bestuur van het gemeenschapshuis. Zij gaven aan dat ze erg blij zijn met de vrachtwagen en dankbaar voor alles

wat Havonos voor hen gedaan heeft en doet. Ze vonden het erg fijn dat we aan hen een bezoek brachten. Ze hebben ook nog een wens bij ons neergelegd, een ambulance voor het vervoer van zieke mensen naar de stad. Tijdens onze lunch kregen de 200 kinderen les. In groepen zaten ze op te grond te lezen, te schrijven en te overleggen. Meubilair hebben ze niet. Knap hoe ze het allemaal toch voor elkaar krijgen. Begrijpelijk dat tafels met stoelen ook een wens is. Na de lunch heeft Fr. Harance ons nog toegesproken en hebben de kinderen, zonder dat het voorbereid was, voor

ons gezongen en gedanst. Erg leuk. Alle kinderen kregen een pen en Fr. Harance nam een laptop van Micha in ontvangst. Nadat de kinderen naar huis waren hebben we de tuin bewonderd. Het zag er prima uit. Er worden hier allerlei gewassen verbouwd en er wordt al aardig wat geoogst, zelfs pinda's.

Erg leuk om te zien dat de palmbomen die we vorig jaar ter nagedachtenis van Cor geplant hebben, zijn aangeslagen. Na een gezellige avond met elkaar zijn we ons bed ingekropen voor onze laatste nacht in het Noorden van Sri Lanka.

Maandag 7 mei zijn we na het ontbijt vertrokken. We hebben eerst nog gekeken naar de door Havonos en SEHH gefinancierde waterpompen en filters bij het gemeenschapshuis en de school ernaast in Mullikulam.

Wat geweldig om te zien dat er schoon en veilig drinkwater uit de kraan komt.

Dat was vorig jaar wel anders, toen zagen we alleen een waterput met vreselijk vervuild water waar de kinderen ziek van werden. Schitterend dat zo'n belangrijk project verwezenlijkt kon worden.

Hierna zijn we begonnen aan de lange reis terug naar Negombo. Onderweg in Madhu, een bedevaartplaats, hebben we de kerk bezocht waar het beeld van Onze Lieve Vrouwe van Madhu wordt vereerd. Het beeld biedt bescherming, in het bijzonder tegen slangenbeten en dat komt op het platteland van Sri Lanka nogal eens voor.

Rond half 10 in de avond kwamen we eindelijk aan in ons hotel Goldi Sands, In Negombo. Nog even met elkaar iets gedronken voordat Fr. Seger en Fr. Harance met Praba verder gingen naar Colombo. En ja, dan volgt het afscheid nemen en dat viel voor ons allen echt niet mee. We hebben tenslotte een hele week intensief met elkaar opgetrokken en veel mooie en indrukwekkende dingen meegemaakt.

Toch kwam Fr. Seger de volgende dag nog even met Dayana naar het hotel om ons nog even gedag te zeggen, dat was een verrassing.

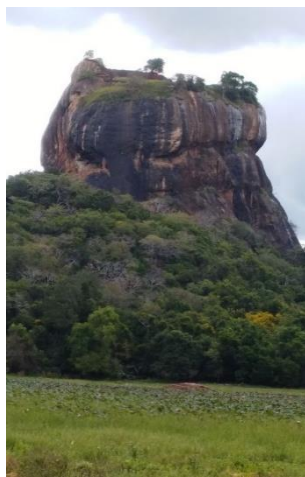
Dayana kennen we net als Fr. Seger vanaf het eerste uur.

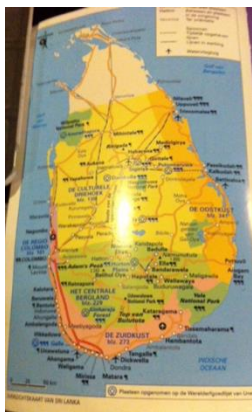
Maar goed, aan alles komt een eind en we kunnen terugkijken op weer een geweldig en vruchtbaar bezoek aan de verschillende projecten. Wat een geweldig gevoel en wat een energie geeft dit.

Met deze prachtige herinneringen en indrukken in onze gedachten hebben we nog een heerlijke week gehad in ons

hotel om alle indrukken een plekje te geven. Vandaar hebben we nog acties ondernomen met of apart van elkaar. We zijn een dag naar de Gouden Tempel van Dambulla geweest, de beklimming van de Lion Rock door Mirjam en Kumar en Sieni met Suresh in de tuktuk om de berg heen, een rondrit in Sigiriya en de safaritocht in Minneriya National Parc, Olifanten gespot waarvan 1 hoogzwanger was, jeetje wat een omvang.

In Goldi Sands kregen we heel leuk contact met 2 Nederlandse gezinnen uit 's Gravendeel bij het zwembad, (ook al besmet met het 'Sri Lanka virus'.) Wij hebben samen Moederdag gevierd, Mirjam was naar Kumar en zijn familie, we kregen een heerlijke cappuccino en hebben met elkaar geluncht, intussen werden er allerlei ideeën naar voren gebracht, we zullen zien wat er van terecht komt.

Waar wij tijdens onze gesprekken wel erg van geschrokken zijn is, dat deze mensen graag het noorden wilden bezoeken maar dat het hen met klem werd afgeraden, het zou nog steeds erg onveilig zijn. Dit is absoluut niet waar en onterecht, alle roadblocks, versperringen en checkpoints zijn verdwenen. Er blijken ook er nog steeds reisorganisaties te zijn die zich negatief uitlaten over het noorden en zelfs in sommige reisgidsen is het noorden een blinde vlek, alsof daar geen mensen leven, het is niet te geloven!

Juist daar is zo dringend hulp nodig, deze bevolking heeft al zo lang in onderdrukking geleefd en is door de tsunami en de jarenlange oorlog het meest verwoeste deel van Sri Lanka.

Een bezoekje aan de local beach, waar ze met al hun kleren aan de zee in gaan, prachtig.

Zaterdag waren we uitgenodigd bij onze taxichauffeur voor een BBQ. We hadden van Henk en Florentina de Weerd asperges meegekregen voor de taxichauffeurs Suresh en Chiran, die de asperges in de vriezer bewaard hebben.

Mirjam en Sieni hebben de asperges die avond voor hen klaar gemaakt, ze vonden het allemaal heerlijk.

Het was een leuke en plezierige avond.

Op **maandag 14 mei** zijn we 's morgensvroeg na 19 heerlijke dagen weer vertrokken naar Nederland. Wat viel ons het afscheid zwaar. Gelukkig hebben we de foto's nog en kunnen we terugkijken op een fantastische reis. Hopelijk komen we volgend jaar terug.

Goodbye Sri Lanka!